

కార్మిక లోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 2

జూన్ 1973

సంచిక 8

ప్రతి నెల 1వ తేదీన వెలువడుతుంది

సంవత్సర చందా :

విడిప్రతి :

4 రూపాయలు

30 పైసలు.

సి. ఐ. టి. యు.

ఎర్నాకుళం మహాసభలో

కామ్రేడ్ బి.టి. రణదివే అధ్యక్షోపన్యాసం

కామ్రేడ్స్,

మన సంస్థాపక మహాసభ జరిగిన మూడు సంవత్సరాల తర్వాత మనం కలుసుకుంటున్నాము. నిబంధనావళి నిర్ణయించిన విధంగా తగు సమయంలో మహాసభ జరుప లేకపోయినందుకు వర్కింగ్ కమిటీ తరపున మీకు నా విచారాన్ని తెలియజేస్తున్నాను. రెండు సంవత్సరాలకు ఒకమారు జరుగవలసిన మహాసభ, నిర్ణయం మేరకు జరపేందుకు వీలులేకుండా బంగ్లాదేశ్ పరిణామాలు, భారత్ పాక్ యుద్ధం, ఎన్నికలు అవరోధంగా నిలిచాయి.

మీ అందరి తరపున అమరులైన మన కామ్రేడ్స్ కు విప్లవాంజలి ఘటిస్తున్నాను. ముగ్గురు జనరల్ కౌన్సిల్ సభ్యులుగూడ వీరమరణం చెందారు. కామ్రేడ్ అజికోడ్ రాఘవన్ కార్మికవర్గ శత్రువులైన వారి పిరికిదాడికి, హంతకుల కత్తికి బలైనారు. ఒక సాధారణ కార్యకర్తగా జీవితం ప్రారంభించిన కామ్రేడ్ రాఘవన్, తన త్యాగం, నాయకత్వపు లక్షణాలద్వారా మన వుద్యమంలో ప్రముఖ స్థానానికి చేరారు. కేరళలో మిక్కిలి పెద్ద రాజకీయపార్టీ అయిన భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మార్క్సిస్టు) రాష్ట్ర శాఖకు కార్యదర్శిత్వం నెరపారు. ఆ కామ్రేడ్ స్మృతి, మన హృదయాల్లో చిరస్థాయిగా నిలుస్తుంది. కామ్రేడ్ రాజన్ సిన్హా మరణం ఒక ప్రముఖ కార్యకర్తను మనకు కొరత చేసింది. డమ్ డమ్ యూనియన్ నాయకుడు కామ్రేడ్ సునీల్ సేన్ గుండాల దాడికి గురైనారు. వీరు మన హృదయాలలో అహర్నిశలు స్థానం కలిగి వుంటారు.

కామ్రేడ్స్,

కార్మికవర్గ సుపుత్రులు, ట్రేడ్ యూనియన్లు, ఇతర ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ నాయకులు అనేకమంది పశ్చిమ బెంగాలులో సాగుతున్న అర్ధఫాసిస్టు దమనకాండలో నేలకొరిగారు. వారందరికీ విప్లవాంజలి ఘటిస్తున్నాను. వీరంతా శ్రామికవర్గ శ్రేణులనుండి అవిర్భవించారు. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు, రైతాంగం, ఉద్యోగులు అన్నిరంగాలలో వున్నారు. వారంతా ప్రజాస్వామ్యం, సోషలిజం అనే మహాతర లక్ష్యానికి తమ జీవితాలను త్యాగంచేసి అమరులైనారు.

కేరళ, తమిళనాడు, రాజస్థాన్, మహారాష్ట్ర, బీహారు, ఆంధ్ర రాష్ట్రాలలో జరిగిన కార్మికవర్గ పోరాటాలలో పాల్గొంటూ మరణించిన అందరి స్మృతికి మళ్ళా జెండాను అవనతంచేసి, స్మృత్యంజలి ఘటద్దాం.

పశ్చిమ బెంగాలులోను, ఇతర రాష్ట్రాలలోను జైళ్ళలో ముగ్గుతున్న బ్రిడ్ యూనియన్, ప్రజాతంత్ర, కిసాన్ వుద్యమాల కామ్రేడ్స్ అందరికీ మన సాహర్దతా సందేశాన్ని అందిస్తున్నాను. వేలాదిమంది మన కామ్రేడ్స్ రాక్షసమైన అంతర్జాత భద్రతా చట్టంక్రింద, నిందార్హమైన ఇతర చట్టాలక్రింద నిర్బంధంలో వున్నారు. అనేక తప్పుడు కేసులలో యిరికించబడి, బెయిల్ సహితం నిరాకరించబడినవారు అనేకులున్నారు. వారి విడుదలకోసం కార్మికవర్గ వుద్యమం పోరాటాన్ని కొనసాగించగలదని హామీ యిస్తున్నాను.

కామ్రేడ్స్ :

ప్రపంచ కార్మికుల సాహర్దతాపూరిత మహాదినమైన 'మేడే' కొద్ది రోజులుందనగా మన మహాసభ జరుగుతున్నది. అంతర్జాతీయతా సాహర్దతకై ఈ రోజు కార్మికవర్గం ప్రతినబూనుతుంది. సామాజ్యవాదాన్ని, పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని మట్టుబెట్టేందుకు దీక్ష వహిస్తుంది. దోపిడీనుండి, యుద్ధానికి గల అన్ని అవకాశాలనుండి, మృగప్రాయమైన బాంబు దాడులనుండి, దురాక్రమణనుండి అణబాంబుల బెదిరింపునుండి ప్రపంచానికి విముక్తి కలిగించే నూతన సామాజిక వ్యవస్థకోసం సోషలిజంకోసం పోరాటం సాగించేందుకు తన నిశ్చయాన్ని ప్రకటించే రోజు.

అంతర్జాతీయ సాహర్దత

ఈ సమయంలో ప్రపంచ కార్మికవర్గానికంతా, సాహర్దత పూరిత సాజన్యయుత భావాలను, సహృదయత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాను. స్టోనియట్, యూనియన్, చైనా, ఇతర సోషలిస్టు దేశాల కార్మికవర్గానికి అభివందనలు అర్పిస్తున్నాను.

అన్నింటికిమించి ఫియత్నాం ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ ప్రజలకు, కార్మికవర్గానికి, జాతీయ విముక్తి సంఘటన నామకత్వానగల దక్షిణవియత్నాం ప్రజలకు, కార్మికవర్గానికి, అత్యంత ఉద్విగ్నతతో, హృదయాంతరాళంనుండి మన అభినందనలు : అందజేద్దాము. చరిత్రలో అపూర్వమైన వారి పోరాటం, స్వేచ్ఛకోసం సాగుతున్న బాధాతప సమరం. ప్రపంచ కార్మికవర్గ లక్ష్య పురోగమనానికి సాగే మహత్తర యుద్ధం. వారు అమెరికన్ శత్రువులచే యుద్ధ విరమణను అంగీకరింపజేశారు. అయితే నిక్సన్ ద్రోహబుద్ధి మూలంగా మరిన్ని పరీక్షలకు తట్టుకోవలసివుంది. వారికి మన హృదయ పూర్వక మద్దతు ప్రకటిస్తున్నాము. వారు మరోసారి విజయ వంతులౌతారని ఆకాంక్షిస్తున్నాము.

కామ్రేడ్స్ :

తాము సాధించుకున్న స్వాతంత్ర్యాన్ని గట్టిపరచుకునేందుకు, ప్రజాస్వామ్యాన్ని విస్తృతం చేసుకునేందుకు కృషి సాగిస్తున్న మన పొతుగు దేశమైన బంగ్లాదేశ్ కార్మికవర్గానికి మన శుభాకాంక్షలను అందిద్దాము.

మన గత సమావేశం తర్వాత పశ్చిమ బెంగాల్ లో అపూర్వమైన పరిస్థితి తలెత్తింది. గత మూడేండుగా అక్కడ బ్రిడ్ యూనియన్ వుద్యమం బ్రిటిష్ పాలనలోగూడా ఎరుగని రాక్షస దమనకాండను ఎదుర్కొంటున్నది. ఈ విషయమై

కొంత వివరణ కామ్రేడ్ రామమూర్తి నివేదికలో వుంది. అందు వల్ల నేనిక్కడ దానిని గురించి ఎక్కువగా చర్చించడంలేదు. ఈనాటికీ దాడులు సాగుతూనే వున్నాయి. రాణిగంజ్ కామ్రేడ్స్ పై సాగిన దాడులు, దుర్గాపూర్ యూనియన్ నాయకులు కామ్రేడ్ బిమల్ చౌదరి హత్య ఈ దాడులకు కొత్త వుదాహరణలు. ఏమైనాసరే తమ పరిపాలనను సిలుపుకొని, కొనసాగించుకోవాలనే దుర్బుద్ధితో కాంగ్రెసు సాగిస్తున్న నిరంతర కృషికి ఇది ఉదాహరణ. ఏకపక్ష నియంతృత్వ ధోరణులను ప్రదర్శిస్తుంది ఈ వైఖరి. పశ్చిమ బెంగాలులో బహిర్యతమైన అర్ధ ఫాశిస్టుదాడి పశ్చిమ బెంగాలును చుట్టుముట్టుతుండగా, కాంగ్రెసు పార్టీని అధికారంలో నిలిపేందుకు అంగీకృత పార్లమెంటరీ పద్ధతులను కాలరాయడం యితర రాష్ట్రాలలో సహితం కన్పిస్తుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆదేశాల ననుసరించి ఒరిస్సా గవర్నర్ తీసుకున్న అసహ్యకరమైన వైఖరి మూడు సంవత్సరాల క్రితం పశ్చిమబెంగాల్ లో సంభవించిన ఘటనలను పునరావృతం చేయడమే.

యన్ జి. ఓ.ల సమ్మె సందర్భంగా ఈ మధ్యకాలంలో కేరళలో జరిగిన బాధాకర ఘటనలు సహితం ఈ ధోరణినే ప్రతిబింబిస్తాయి. ఒకవైపు కాంగ్రెసు నాయకులు 'గరిబీహటావో' నినాదాలతో దేశాన్ని ముంచెత్తుతున్నారు. మరొకవైపు మితవాద కమ్యూనిస్టు ముఖ్యమంత్రి, కాంగ్రెసు హోంశాఖ మంత్రి పోరాడుతున్న వుద్యోగులపైన, ప్రజలపైన అపూర్వమైన దమనకాండను విచ్చలవిడిగా ప్రయోగించారు. పోలీసు స్టేషన్సులో మానభంగాలు జరిగాయి. పోలీసు స్టేషన్లలో లాకప్ లోవున్న వారిపై మృగప్రాయమైన దాడులు సాగాయి. సామూహిక నిర్బంధకాండ, కాలేజీలపై దాడులు సాగాయి. విద్యార్థులను బాదారు. ఉద్యోగులపైన, ఇతర ప్రజలపైన ఈ దమనకాండ సాగింది. సామూహిక అరెస్టులు, అర్ధఫాసిస్టు బీభత్సకాండను ప్రారంభించే క్రమంలో మొదటి మెట్టు తిరువనంతపురం కాలేజీపై దాడి, రకంబిందిన దానిగోడలు, విద్యార్థులపై గుండాల దాడి - ఇవన్నీ ప్రజాస్వామ్యాన్ని తుడిచిపెట్టి ఏకపక్ష నియంతృత్వాన్ని స్థాపించే మార్గంలో కొత్త మైలు రాళ్ళు.

ఈ దమనకాండను ఎదిరించి, 52 రోజులపాటు తమ పోరాటాన్ని సాగించి నిలదొక్కుకున్న కేరళ ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను మనం అభినందించాలి. ఉద్యోగుల లక్ష్యాలను క్రియాశీల మద్దతునిచ్చి, సాహర్దతను ప్రదర్శించిన కేరళ బ్రిడ్ యూనియన్ వుద్యమాన్ని, మన సి.ఐ.టి.యూ యూనియన్ ను మనం అభినందించాలి. ఆ సందర్భంలో నిర్బంధకాండకు గురైనందుకు మనం గర్వించాలి. ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సమ్మెను, కేరళ విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు మొత్తం ప్రజానీకం ప్రజాతంత్ర వుద్యమంగా మార్చారు. దానిని ప్రజాపోరాటంగా తీర్చిదిద్దారు. అందుకు వారికి అభివందనాలు. ఇది ఈనాటి ధోరణికి ప్రతీక. ఒక సెక్షన్ కష్టజీవులు సాగించే స్థానిక అర్థిక పోరాటం. అన్ని తరగతుల పీడిత ప్రజల మద్దతును పొందుతున్నది. తీవ్రమైన దమనకాండ సాగుతున్నా, దానిని ఎదుర్కొని సాగే సాధారణ ప్రజాస్వామిక పోరాటంగా అభివృద్ధి అయ్యేందుకు అవకాశాలున్నాయి.

పశ్చిమ బెంగాలులో మనం ఎదుర్కొన్నది అపూర్వమైన విషయం. మనం, క్రేడ్ యూనియన్ల కార్మికవర్గము ఈ దాడి నెదిరించి నిలబడ్డాయి. వారి ధైర్య సాహసాలద్వారా ప్రవర్తించిన విశ్వాసంద్వారా మన వుద్యమానికి నూతన కీర్తిప్రతిష్ఠలను సంపాదించి పెట్టారు. అందరినీ ఎదుర్కొంటున్న అర్ధపాసిస్టు ప్రమాదానికి ఏకపక్ష నియంతృత్వ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గాన్ని సమీకరించడం అన్ని సి.ఐ.టి.యు యూనియన్ల విధ్యుక్త ధర్మం. పశ్చిమబెంగాలులో పోరాటం సాగిస్తున్న మన వుద్యమాన్ని రక్షించుకునేందుకు దానికి సహాయం అందించేందుకు చురుకుగా దేశమంతటా మన యూనియన్లను కదిలించడం మన బాధ్యత.

పెరుగుతున్న ప్రతిఘటన :

ఈ క్రింది విషయాలను పరిశీలిస్తే రోజు రోజుకు దమన కాండ పెరుగుతున్నా అద్భుతంగా పెరుగుతున్న ప్రతిఘటనను గమనించగలం.

సంవత్సరం	సమైక్య లా కౌట సంఖ్య	పాల్గొన్న కార్మికుల సంఖ్య	పోయిన పనిదినాల సంఖ్య
1965	1235	9,91,158	64,69,9992
1966	2556	14,10,056	1,38,46,329
1967	2815	14,90,346	1,71,47,951
1968	2776	16,69,294	1,72,43,679
1969	2627	18,26,866	1,95,48,288
1970	2389	18,27,752	2,05,63,381
1971	2137	12,26,812	1,66,45,636
1972			1,51,81,977

(తాత్కాలిక అంచనా)

1966 సంక్షోభం ఉత్పత్తి వెనుక పట్టుపట్టిన సంవత్సరం. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ఆదేశాలను సరించి రూపాయ విలువ తగ్గింపు దేశంపై దుద్దబడిన సంవత్సరం. ఆ సంవత్సరం నుండి ప్రతి సంవత్సరం సరాసరి 15 లక్షలమంది కార్మికులు విస్తృతమైన పోరాటాలలో పాల్గొంటున్నారు. అనేక యిబ్బందులను ఎదుర్కొంటున్న దీర్ఘకాలిక పోరాట స్వభావాన్ని - కోల్పోయిన పని దినాల సంఖ్య స్పష్టీకరిస్తుంది. భారత కార్మిక వర్గం సాగిస్తున్న మహత్తర దీర్ఘకాలం కొనసాగుతున్న పోరాటాలలో సి. ఐ. టి. యు. అంతర్భాగం.

ఈ సమైక్య సందర్భంలో మన కార్మికవర్గం ఎదుర్కొన్న అనేక యిబ్బందులను, బాధలను, దమనకాండను యిక్కడ వివరించాల్సిన అవసరంలేదు.

నిరసన సమైక్య, సాహర్థి పూరిత సమైక్యద్వారా కార్మికవర్గం, రాజకీయ సానుభూతి సమైక్యకుగూడ పూను కున్నది.

1970 లో 118 రాజకీయసమైక్య, సానుభూతి సమైక్య జరిగాయి. ఇందులో 31 లక్షల 31 వేలమంది పాల్గొన్నారు. 31 లక్షల 87 వేల పనిదినాలు నష్టమైనాయి. పశ్చిమబెంగాలులో అన్నిటినిమించి పనిదినాలు నష్టమైనాయి.

1971 లో అలాంటివి 110 సమైక్య జరిగాయి. 31 లక్షల 51 వేల మంది పాల్గొనగా 31 లక్షల 79 వేల పనిదినాలు నష్టమైనాయి. మహారాష్ట్ర అన్నిటినిమించి పనిదినాలు నష్టపడింది.

కామ్రేడ్స్ :

ఈ సమయంలోనే యజమానులు లాకౌటద్వారా మన ప్రతిఘటనను దెబ్బతీయాలని, మనలను లొంగదీసుకోవాలని ప్రయత్నించారు. ఈ క్రింది విషయాలను గమనిస్తే ఆ విషయం స్పష్టపడుతుంది. భారతదేశపు అంకెలు గమనిస్తే ఉద్దేశపూర్వకంగా చేసిన లాకౌటు గణనీయంగా వున్నాయి.

1968 లో సమైక్యద్వారా జరిగిన పనిరోజులలో సగం పేగా లాకౌటద్వారా నష్టమైనాయి. 1967 లో సమైక్యద్వారా 15,82,000 పని దినాలు నష్టంకాగా, లాకౌటద్వారా 34,83,000 దినాలు నష్టపడినవి. 1968 లో సమైక్యద్వారా 31,56,000 లాకౌట మూలంగా 35,65,000 పనిదినాలు నష్టమైనాయి. 1970 లో సమైక్యద్వారా 57 లక్షలు, లాకౌటద్వారా 36 లక్షల పనిదినాలు నష్టపడినవి. 1971 లో సమైక్యద్వారా 16 లక్షలు, లాకౌటద్వారా 28 లక్షల పనిదినాలు నష్టపడినవి. 1972 సమైక్యద్వారా 10 లక్షలు, లాకౌటద్వారా 26 లక్షల పనిదినాలు నష్టపడినవి. ఎక్కువమార్లు సమైక్యద్వారాకన్నా, లాకౌటద్వారా జరిగిన పనిదినాలు నష్టం ఎక్కువ.

లాకౌటద్వారా కార్మికవర్గాన్ని లొంగదీసుకోవాలనే యజమానుల కక్షసాధింపు వైఖరి స్పష్టమౌతున్నది. సమైక్యలను అపార్శితలు ఖండిస్తుంటాయి యార్డువా పత్రాలు, ప్రభుత్వం దమన కాండను కొనసాగిస్తుంటుంది. సమైక్య అంటే చాలు జాతీయోత్పత్తి నష్టపోతున్నదని గగ్గోలు పెడతారు వీరంతా. అయితే సమైక్యకన్న, లాకౌటద్వారా కలిగే పనిదినాల నష్టం ఎక్కువ నిష్పత్తిలో వున్నా, వీరు తమ నిరసన గూడా తెలుపరు. కాబట్టి సహజంగానే కార్మికులను లొంగదీసు కునేందుకు ఈ లాకౌటు అనేది పెట్టుబడిదారీవర్గానికి వర్గ ఆయుధంగా వున్నదనేది స్పష్టమే. ఈ సమయంలో మన మొక విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. పశ్చిమ బెంగాలులో సమైక్య జరుగుతున్నప్పుడు ఈ వర్గాలే ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా గగ్గోలు జరిపాయి. వారే లాకౌటద్వారా యజమానులు చేస్తున్న దాడిని మాత్రం మదుగు పరుస్తున్నారు.

పెరుగుతున్న సంక్షోభానికి కార్మికులను, బలిపశువులను చేసేందుకు పాలకవర్గాలు చేస్తున్న ప్రత్యక్ష కృషి ఫలితంగానే ఈ కాలంలో జరిగిన ఆర్థిక రంగంలో ఘర్షణల కన్నింటికి మూలం ధరల పెరుగుదల, పన్నుల విధానం, త్రిటెంప్ మెంటు, పనిభారం పెంపుదల అనే మార్గాలద్వారా కార్మికవర్గంచేత పెరుగుతున్న సంక్షోభానికి మూల్యం చెల్లింపజేయాలని పాలక వర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. కార్మికులు దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం ప్రారంభించారు. వెనుకటి సంవత్సరాలలో వారికి అతివాదపార్టీల ఐక్యసంఘటన ప్రభుత్వాలు, ఎనలేని సహకారం అందించాయి. వారు ప్రాధాన్యతగల విజయాలను సాధించారు. అయితే వారిపై పదే పదే దాడులు సాగాయి. లోటుబడ్డెట్టులు అనే కేంద్ర ప్రభుత్వ తాంత్రిక తత్వంవల్ల

వారు సాధించిన ప్రశస్తి విజయాలు వమ్ముచేయబడినాయి. సున్నీర్ పోరాటాల తర్వాత గూడా అనేక పరిశ్రమలలో కార్మికులు రిటైర్మెంట్ మెంటును అంగీకరించాల్సి వచ్చింది. పనిభారం పెంపుదల ఆమోదించాల్సి వచ్చింది. లేదా తగు కాలం రాకుండానే రిటైర్మెంట్ అంగీకరించాల్సి వచ్చింది. అయితే కార్మికులు దీనిని తిప్పికొట్టేందుకై పోరాడారు. కొన్ని విజయాలు సాధించారు. 81% బోనస్ అలాంటి విజయాలలో ఒకటి. జనపనార, ఉక్కు పరిశ్రమలలో సాధించిన వేతనాల పెంపుదల ఖరీదైన వుదాహరణ.

ఈ తీవ్ర పోరాటాలు జరుగకపోతే కార్మికవర్గం మరింత పనిభారం పెంపుదలను, జీతాలకోతను అంగీకరించాల్సి వచ్చేది. అయితే ఈనాడున్న పరిస్థితి ఏమిటంటే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ హయాంలో కార్మికవర్గం తన నిజవేతనాలను అతితక్కువగానే నిలబెట్టుకోగలిగింది.

వస్తూత్పత్తి పరిశ్రమలలో పనిచేసే కార్మికుల నిజవేతనాలు గత కొలది సంవత్సరాలలోను బాగా తగ్గాయి. ఇది కాంగ్రెసు ప్రణాళికలకు చక్కటి నిదర్శనం. ప్రభుత్వ చట్టాల వల్ల; పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మూలంగా మన విజయాలకు గల తీవ్ర పరిమితులనుగూడ యిది చక్కగా తెలియజేస్తుంది.

వస్తూత్పత్తి పరిశ్రమలలో నెలకు రు 400 లుకు తక్కువ సంపాదన పొందే కార్మికుల సరాసరి సంవత్సర ఆదాయం :

	1961	66	68	69	70
సరాసరి సంవత్సర ఆదాయం					
(రూపాయలలో)	1540	2112	2449	2591	2655
ద్రవ్య సంపాదన సూచి	100	139	160	171	175
నిజ ఆదాయపు సూచి	100	95	94	101	98

నిజ వేతనాలలో కన్పించే ఈ క్రమం తెలిపేదేమిటి ?

స్వాతంత్ర్యం వచ్చినప్పటినుండి యజమానివర్గం; వారి ప్రభుత్వం కార్మికుల వేతనాలపై దాడి సాగిస్తూనే వుందనేది స్పష్టమౌతుంది. పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో కార్మికుడు తన జీవన పరిస్థితులను తీవ్రంగా మార్చుకోలేదని విచిత్రంగా ప్రదర్శిస్తుంది. ఇంకొక నగ్నసత్యంగూడ మనం గమనించాలి. కార్మికవర్గంలో కొన్ని సెక్షన్లు కొన్ని విజయాలు సాధించ గలిగినా; ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం మరియు దాని తైవాతీయులైన రిపబ్లికన్లు సిగ్గుమాలిన ప్రచారాలు ఏమైనా; వాస్తవంలో కార్మికవర్గ నిజవేతనాలను మనం, విపరీతంగా ద్వేషించిన బ్రిటిష్ పాలనలోకంటే అతి తక్కువగా మాత్రమే పెరిగినవి. 1955 నుండి నిరంతరం నిజవేతనాలు పడిపోతున్న ధోరణి కనిపిస్తుంది. ఇది పెట్టుబడిదారీ ప్రణాళికల ఫలితమే. 1939 లో 100 తో పోలిస్తే; 1951 విలువ 92.2 మాత్రమే. 1951 లో వేతనాల సూచి 100 అనుకుంటే 1955 నుండి నిజవేతనాల సూచిక్రమం ఈ క్రింది విధంగా యున్నది.

1951	= 100
1955	123.7
1960	113.8
1961	115.5

1962 116.3

1961 104.1

1939 సూచితో పోలిస్తే 1964 లో జీవన ప్రమాణం 96 మాత్రమేనన్నమాట.

1970 జీవనప్రమాణాలు 1939 విలువలకు మారిస్తే అవి 1939 నాటికన్నా మూడు లేక నాలుగు శాతం మాత్రమే ఎక్కువ వుంటాయి. కాంగ్రెసు పాలనలో వేతనాల ప్రగతి చూపే కథ యిది.

బొంబాయి జాళి పరిశ్రమ కార్మికుడు బాగా వేతనాలు పొందేవాడని చెప్పబడుతుంటుంది. అతని పరిస్థితి గురించి ఒక ప్రముఖ ఆర్థిక పత్రిక పరిశీలన చూస్తే బాగుంటుంది. '1961 లో రూ 130 లు జీతం వుచ్చుకొనే బొంబాయి పత్తిమిలు కార్మికుని వేతనం 1972 లో రూ. 255 లకు పెరిగింది. అయితే 1961 ధరలతో పోలిస్తే అతని జీతం 1972 లో గూడ 1961 స్థాయిలోనే వుంది. దీని గుణపాఠం స్పష్టమే. కార్మికుని కనీస అవసరాలు గూడ కనీసంగానే తీర్చబడుతున్నాయి. మంచి జీవన ప్రమాణ మనేది అతనికి యింకా ఎండమావులలాగేనే వుంది.'

మనకున్న కొద్దిపాటి నైవా నిలబెట్టుకొనేందుకు మనం తెగించి పోట్లాడుతుంటే, పెట్టుబడిదారుల ప్రభుత్వం మన కదీలేకుండా చేయాలని అన్ని విధాల కృషి చేస్తున్నది. రూపాయలలో జీతాల పెరుగుదలను చూపి బూర్జువా పత్రికలు, ప్రభుత్వమూ మన కోర్కెలు తృప్తిలేనితనంతో చేసేవని, సాధించ నలవిగానివని ప్రచారం చేస్తున్నాయి. మనకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరం ప్రచారసమరం సాగుతూనే వుంది. అంతేగాదు ట్రేడ్ యూనియన్ల నియంతృత్వం సాగుతున్నదని అప్పుడే కొందరు బూర్జువా సిద్ధాంతవేత్తలు ప్రచారం ప్రారంభించారు. కార్మికవర్గం దేశంలో ప్రత్యేక సౌకర్యాలుగల వర్గమనే సిద్ధాంతాలు సృష్టిస్తున్నారు. అసలు వాస్తవమేమంటే రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి పూర్వమున్న వేతనాలతో యించుమించుగా వుండే దశాబ్దపు కిందటి నికృష్టస్థాయిలో వుండే నిజవేతనాలను నిలుపు కునేందుకు కార్మికవర్గం సుదీర్ఘ సమ్మెలకు దిగి లాఠీలను, తుపాకిగుండ్రును ఎదిరించి పోరాడాల్సి వస్తున్నది.

కామ్రేడ్స్,

మన జీవితాలలో మార్క్సేమీ కనిపించదు. అయినా ఎంతో అభివృద్ధి చెందినట్లు సంస్కరణవాద బూర్జువా వంధి మాగధులైన డాంగేవంటి ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకులు పొగుడుతుంటారు. ఆ విధంగా ఈ దేశంలో పెట్టుబడిదారీ పాలనను అకర్షవంతంగా ప్రదర్శించేందుకు వీరు అహర్నిశలూ తొత్తులా పని చేస్తున్నారు. ఒకవైపున కార్మికులేమో బ్రిటిష్ కాలంనాటి వేతనాలను నిలబెట్టుకోవడం గగనమౌతున్నది. డాంగేమాత్రం ఏ. ఐ. టి. యు. సి కి యిచ్చిన తన నివేదికలో కాంగ్రెసు పాలనలో వలస వేతనాల విధానం సైద్ధాంతికంగా నాశనం చేయబడిందని కీర్తిస్తున్నాడు. 'స్వాతంత్ర్యానంతరంమాత్రమే వలస - పూర్వలో వేతనాల చట్రం మొత్తంగా మొదట సైద్ధాంతికంగా నాశనం చేయబడింది. అవసరాలప్రాతిపదికపై వేతనాలతీర్మానం ఆమోదించటంతో వేతన విధానంలో నూతన మానవతా దృక్పథం నిబంధనలు పాత వేతన విధానపు స్థానాన్ని ఆక్రమించడం

ప్రారంభమైంది. రెండవ ప్రణాళికా కాలంలో నూతన స్థాయికి చేరుకున్న ప్రజాపోరాటాలు ఈ నూతన సూత్రీకరణలను బూర్జువావర్గంపై మోపాయి. అని శ్రీ డాంగే ఏ.ఐ.టి.యు సికి సమర్పించిన తన నివేదికలో అన్నారు. ఒక తీర్మానం ఆసాదించడమే వలసవాద వేతనవిధానాన్ని సైద్ధాంతికంగా నాశనం చేయడంగా ఖచ్చితమైన వర్గసంకర వాది మాత్రమే ప్రచారం చేయగలడు. ఒకవైపున యుద్ధపూర్వస్థాయికి వేతనాలను బలవంతంగా తగ్గించేందుకు పెట్టుబడిదారులు కృషిచేస్తుండగా ఈ విధంగా అనేందుకు బూర్జువావర్గంపట్ల అసాధారణ ప్రేమ వుండాలి!

ఈమధ్య ప్రధానమంత్రి, ఆమె భృత్యులు వేతనాల పెరుగుదలను ఉత్పాదకశక్తితో ముడిపెట్టాలని పెద్ద ఎత్తున ప్రచారం చేస్తున్నారు, డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఈ డిమాండ్ ను ఐదవ ప్రణాళికలో నిక్షిప్తం చేశారు. స్థిరమైన అవసర ప్రాతిపదిక వేతనాలకు అవకాశంలేదు. ధరల స్థిరీకరణకు గ్యారంటీ లేదు. జీవన వ్యయం పెరుగుదలకు అనుగుణ్యంగా ఆదాయపు పెంపుదలలేదు. జీవన ప్రమాణ సూచీల తయారీలో మోస పూరిత పద్ధతులకు స్వస్తి చెప్పడంలేదు. అయినా ఉత్పాదక శక్తితో వేతనాల పెంపుదలను ముడిపెట్టాలని కోరడం రక్తమోడ్చే బానిస శ్రమను కోరడం మినహా యింకేమీకాదు. మనము ఇతర సంస్థలు దీనిని నిరాకరించాయి.

మరొక వాస్తవ మేమిటంటే కార్మికుల ఉత్పాదకశక్తి పెరిగేకొద్దీ, వారికి దక్కే ఫలితం నిజవేతనాల తరుగుదల, నిరుద్యోగం మాత్రమే. పెట్టుబడిదారులు వారి రాజ్యాంగ యంత్రం, ప్రభుత్వంవారు బలపరిచే పరాన్నభుక్కులైన నిరంకుశాధికారులు సాంఘిక చట్టం లాభాలతో బొక్కసం నింపుకుంటున్నారు.

శ్రమశక్తి విషయంలో జాతీయ కమిషన్ యిలా తెల్పుతుంది. '1952-64 ల మధ్య కార్మికుని తలసరి ఉత్పాదక శక్తి 60 శాతం పెరిగిందని మేము గమనించాము.' అయితే వుత్పాదకశక్తిలో కనిపించే పెరుగుదల కనుగుణ్యంగా వారి నిజవేతనాలలో పెరుగుదల లేదనే విషయం ఆ కమిషన్ అంగీకరించక తప్పలేదు. కార్మికులు, తక్కువ వేతనాలకు ఎక్కువ పనిజేసేందుకు బలవంత పెట్టుబడిదారనేందుకు యిది అలంకార పూరిత ప్రవచనం మాత్రమే.

గత దశాబ్దమంతా ఈకథేపునరావృతమైంది. 1961-70ల మధ్య ఫ్యాక్టరీ వృత్తుల సూచి (1961=100) 120.0కి పెరిగింది. వస్తూత్పత్తి పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి సూచి 1961 లో 109.2 కాగా 1970-71 నాటికి 177.2 కు పెరిగింది. అనగా కార్మికుని తలసరి వుత్పాదనాశక్తి 28 శాతం పెరిగింది. వారి నిజవేతనాల సూచి 100 నుంచి 98 కి పడిపోయింది.

గనుల పరిశ్రమలో ఉద్యోగుల సంఖ్య సూచి 1960 లో 100 కాగా 1970 లో 95.1 కి పడిపోయింది. అయితే ఆ పరిశ్రమలలో వుత్పత్తి 110 నుండి 177 కు పెరిగింది. నిజవేతనాలు 15.9 శాతం పెరిగాయి. అదే కాలంలో పనివారి సంఖ్య 5 శాతం తగ్గినా వుత్పత్తి 60 శాతం పెరిగింది.

ఉత్పాదకశక్తి పెరగటమంటే కార్మికులకు తక్కువ వుద్యోగ వసతులు, వేతనాల తరుగుదల, ఇది పెట్టుబడిదారి

విధానం సూత్రం. స్వాతంత్ర్య వచ్చినప్పటినుండి ఈదేశంలో వుత్పత్తి: నిజవేతనాలకు సంబంధించిన క్రమం ఈ సూత్రాన్ని రుజువుచేస్తున్నాయి. కార్మికవర్గం మరింత ఉత్పత్తి చేయడం లేదని లేదా ఉత్పాదక కృషితో నిమిత్తం లేకుండా అది లాభ పడుతుందని చేసే మొత్తం ప్రచారం అసత్య ప్రచారం తప్ప మరేమిటి?

పెరిగిన పని భారం, సంక్రోభాన్ని కార్మికుల భుజాలకు నెట్టే ప్రయత్నంలో మరింత పనిచేయడం మూలంగా ఫ్యాక్టరీలు, గనులు, కార్మికుల పాలిట అంగవిహీనుల ఉత్పత్తి కేంద్రాలుగా తయారు అయినవి, ఏ దేశ చరిత్రలోను కనివిని ఎరుగని విధంగా ప్రమాద సంఖ్య అసాధారణంగా పెరగడం కాంగ్రెసు రాజ్యంలో కార్మికులు ఎలాంటి ప్రమాదకర పరిస్థితులకు నెట్టుబడ్డారో అర్థమవుతుంది.

1951, 64 సంవత్సరాలమధ్య కార్మికుని వుత్పత్తి 62 శాతం పెరిగింది. అదే కాలంలో ప్రమాదాల గాయాల సంఖ్య సహితం 60 శాతం పెరిగింది. 1951 లో వీటి సంఖ్య వెయ్యికి 29.93 కాగా 1964 లో 47.12 కు చేరుకున్నాయి.

ఈ క్రింది అంకెలే ప్రత్యక్షంగా ఆ విషయం తెలుపుతాయి. 1951-29.93; 1951-36.31; 1957-42.74; 1960-43.05; 1964-47.12.

1960-71 సంవత్సరాలమధ్య కార్మికుని వుత్పాదకశక్తి 28 శాతం పెరగగా ప్రమాదాల రేటు 50 శాతంపైగా పెరిగింది.

1961-45.7; 1964-47.12; 1967-48.13; 1968-55.93; 1969-63.48; 1970-70.11.

1951 లో ప్రమాదాల, గాయాలలో యిరుక్కొన్న కార్మికుల సంఖ్య 76000; 1969 లో 145,000 లకు పెరిగింది. 1970 తాత్కాలిక అంచనాల ప్రకారం ఈ సంఖ్య 238000. అంగవిహీనుల, దెబ్బతిన్న వారి మహాయాత్ర యిది.

కొన్ని రాష్ట్రాలలో పరిస్థితి మరింత ఆందోళనకరంగా వున్నది. పశ్చిమబెంగాలులో ప్రమాదాలరేటు 1969 లో 1000 కి 108.65 కాగా 1970 లో 127.08 కి పెరిగింది. ప్రతి పదిమందిలో ఒకడు అంగవిహీనులౌతున్నారు, శక్తిసామర్థ్యాలను కోల్పోతున్నారు లేదా శరీర గాయాలకు గురౌతున్నారు. ఇదంతా వుత్పాదకశక్తి పెంచాలనే దుష్టవాంఛను సృష్టిపరచేందుకు జరుగుతున్నది. ఈవిషయంలో మధ్యప్రదేశ్ పశ్చిమబెంగాల్ తో పోటీపడుతున్నది. 1967 లో ఆ రాష్ట్రంలో ప్రమాదాల రేటు 115.5

1966 లో 57 వేలున్న ప్రమాదాలు 71 నాటికి 1 లక్షా 18 వేలకు పెరిగిన పరిస్థితిని చూచి పశ్చిమబెంగాల్ అధికార వర్గం కంగారుపడి అసలు ప్రమాదాల సంఖ్యను దాచివేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. అందువలనే 1972 లో ఈ సంఖ్య అధికార యుతంగా 30 వేలకు తగ్గిపోయింది.

ఈప్రమాదాలఫలితంగా నష్టపడిన పనిరోజుల మూలంగా కలుగుతున్న విపరీత నష్టాన్ని పాలకవర్గాలు అంగీకరిస్తున్నాయి. 1973 మార్చి 3వ తేదీన పార్లమెంటులో యిచ్చిన ఒక సమాధానం ప్రకారం ప్రమాదాల మూలంగా 1970 లో నష్టపోయిన పనిదినాలు 28 లక్షల 95 వేలు. ఆ సంవత్సరం జరిగిన సమ్మెలు, లాకౌట్లమూలంగా నష్టపోయిన పనిదినాలలో యిది ఏడవవంతు.

కార్మిక శత్రువుల మొద్దుబారిన చైతన్యాన్ని ఈ అంకెలు కదిలించలేక పోవచ్చేమో ! అయితే ఈ విషయమై చీఫ్ ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టరు మాటలు విందాం. అదైనా వారి మొద్దు బారిన చైతన్యాన్ని కదిలిస్తుందేమో. చీఫ్ ఇన్ స్పెక్టర్ 22 వ వార్షిక సమావేశంలో మాట్లాడుతూ ఆయన 'గత సంవత్సరం కన్నా గాయాలు జరిగే సమయక్రమం మొత్తంమీద 1971 లో 25 శాతం పెరిగింది.' ప్రమాదాలమూలంగా నష్టపోయిన పని దినాలు 1971 లో ఆ సంవత్సరం జరిగిన సమ్మెలు, లాకౌట్లు మూలంగా జరిగిన దానికన్నా మించినవని గూడా ఆయన అన్నాడు. సమ్మెలు, లాకౌట్లు నష్టం 130 లక్షల పనిదినాలు కాగా ప్రమాదాల మూలంగా 170 లక్షల పనిదినాలు నష్ట పడ్డాయి.

ఇదీ ఉత్పాదకశక్తిని పెంచే ప్రయత్నంలో ఎదురైన వాస్తవం. ఫ్యాక్టరీ చట్టాలు పతనమైనాయి, రక్షణరూల్సు కూలి పోయాయి, తనిఖీ ఒక ప్రహసనమైంది అనిగూడా పై విషయాలు స్పష్టంగా తెలుపుతున్నాయి. సంక్షోభం మధ్యలో అధికోత్పత్తి దోపిడీల ఆవసరాలలో మునిగిన పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి రక్షణ నిబంధనలు; కార్మికుల ప్రాణాల గురించి ఆలోచించే సమయమెక్కడ ? బలిపశువుల వుత్తెలతో తప్ప అమృత సేవన చేయనిహిందూ దేవతా విగ్రహాలతో పెట్టుబడిదారీ విధానంలో మానవ ప్రగతిని కారల్ మార్క్సిస్టు పోల్చారు. ఇది భారతదేశంలో నిజమై నిలవడంలేదా ?

కామ్రేడ్స్ :

పనిభారం పెంపుదల; పనిలో సాంద్రత పెంపుదల; వేతనాల పరిస్థితిలోని క్షీణత, కార్మికుల ఆరోగ్య పరిస్థితులలో క్షీణతకు కారణమైనాయి. సరిగా యిలాంటి సమయంలోనే రోగ సమయంలోను, యితర సందర్భాలలోను కార్మికునికి లాభదాయకంగా వుంటుందని చెప్పబడే ఇ. ఎస్. ఐ. పథకం కార్మికులకు సహాయ పడడంలేదు. లేదా చట్టబద్ధంగా కార్మికులకు రావలసిన లాభాలనుయివ్వకుండుండుకుతంత్రాలు సాగుతున్నాయి. వేతనాల తగ్గిపు, పనిభారం పెంపుదల అనే బహిరంగ దోపిడీతో పెట్టుబడిదారులు తృప్తి పొందినట్లులేదు. అందువల్లనే కార్మికులకు రావలసిన యితర లాభాలను కాజే సేందుకు తప్పుడు పద్ధతులద్వారా కుట్రలు సాగిస్తున్నారు. యజమానుల వైఫల్య ఫలితంగా కట్టని ప్రావిడెంటుఫండు నిల్వలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. ఈ నాటికి ఆ మొత్తం 22 కోట్లకు పెరిగింది. ఈ ఎగవేత యజమానుల మరొక కుంభ కోణంగా తయారైంది.

రైతాంగాన్ని రక్షించండి !

మన వ్యవసాయ కార్మికులు, పేద రైతులు, మొత్తం రైతాంగం ఈ సంవత్సరం తీవ్రమైన కరువు పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నది. పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా వుంది. రాక్షసమైన నిర్లక్ష్య వైఖరి ననుసరిస్తున్న ఈ ప్రభుత్వ విధానాలను మార్చే శక్తిని మనం ప్రదర్శించాలి. లేకుంటే వేలాదిమంది ఆకలి మరణానికి గురయ్యే ప్రమాదం వుంది. మహారాష్ట్ర, రాజస్థాన్, బీహారు, ఆంధ్రప్రదేశ్, పశ్చిమబెంగాలు రాష్ట్రాలలో లక్షలాది ప్రజలు విపరీతమైన ఆకలి బాధను, మరణాన్ని ఎదుర్కొంటు

న్నారు. ఇలా బాధపడుతున్న ప్రాంతాలను కరువు ప్రాంతాలుగా ప్రకటించకుండా ఈ ప్రభుత్వం తన దివాళాకోరు, నిర్లక్ష్య వైఖరితో ఆ ప్రాంత ప్రజల జీవితాలతో చెలగాట మాడుతున్నది.

కరువు నివారణ చర్యల ఫలితాలను పొందాలంటే కుటుంబ నియంత్రణ అపరేషన్లు చేయించుకోవాలని ఈ ఆకలితో వేగుతోన్న రైతాంగాన్ని ప్రభుత్వం వత్తిడి చేస్తుంది. మహారాష్ట్రలోని అహమద్ నగర్ జిల్లాలాంటిచోట్ల ప్రభుత్వం ఈ దుర్మార్గానికి పూనుకుంటున్నది. ఇంతకుమించిన రాక్షసత్వం యింకెక్కడైనా వుందా ?

నివారణా చర్యలు కుంభకోణాలుగా తయారౌతున్నాయి. ఈ కార్యక్రమాల సందర్భంలో వేతనాలు సహితం సక్రమంగా చెల్లించడం లేదు. వర్షముతు ప్రారంభంతోనే కరువు నివారణా కార్యక్రమాలు ఆపివేయాలని ప్రభుత్వం తలపోస్తున్నది. రైతాంగాన్ని వారి స్వస్థానాలకు వెళ్ళమని వత్తిడి పెడుతున్నది. కరువు పరిస్థితి దాటిపోయినట్లు ప్రజలను నమ్మించజూస్తున్నది ప్రభుత్వం. దానితో వందలాది ఆకలి చావులను దాచజూస్తున్నది. ఇదే ఈ నాటి అత్యంత ప్రమాదకర పరిస్థితి.

పశువులు మగణించి, నికృష్ట స్థితిలోవున్న రైతు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు ఈ రోజుల్లో పూనుకోలేదు. తనను తానుగూడా బ్రతికించుకోలేదు.

సి.ఐ.టి.యు, కార్మికవర్గం ఈ వ్యవసాయ కార్మికులకు; రైతాంగానికి తోడ్పడాలి. వాళ్ళ రక్షణకు తన గొంతు విప్పాలి. కరువు నివారణా కార్యక్రమాలను ఆపకుండా ప్రభుత్వాన్ని వత్తిడి చేయాలి. వారిని ఆకలి తోడేళ్ళకు ఎరచేసే ప్రయత్నాలను వమ్ముచేయాలి.

రైతాంగ రక్షణకు, కరువు నివారణకు కార్మికవర్గం తన వంతు కర్తవ్యాన్ని యింకా నిర్వహించాల్సివుంది. కొన్ని సెక్షన్లు అత్యంత ఉదారంగా ఆర్థిక సహకారం అందించారు. అయినా మన కర్తవ్యాన్ని పూర్తిగా నిర్వహించామని చెప్పలేము. ప్రభుత్వంపై వత్తిడితెచ్చి రైతాంగానికి తగు సహాయ చర్యలు అందించేందుకు మన బలాన్నంతా వుపయోగించి ప్రయత్నించామా అంటే ఔనని చెప్పలేము.

ఈ కర్తవ్య నిర్వహణలో వైఫల్యం అంటే మన నిర్లక్ష్యానికి చిహ్నం. రాజకీయంగా ఆత్మహత్యా సదృశం అది ద్రోహమే. సోషలిజం, ప్రజాస్వామ్యంకోసం సాగే పోరాటంలో తన మిత్రవర్గమైన రైతాంగ రక్షణకు పూనుకోకుండా సోషలిజాన్ని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించి మాట్లాడే హక్కు ట్రేడ్ యూనియనిస్టులకు లేదు.

ఉమ్మెత్త విత్తనాలతో కలిపిన అమెరికన్ మెలో కరువువాతబద్ధ మన రైతాంగ సోదరులకు సరఫరా చేస్తుంటే మనం న్యాయమైన నిరసనను తెలియజేయాలి. చేశామా? బాధిత ప్రజల బిడ్డలకు మనుష్యులు వాడనలవికాని అమెరికన్ పాల పొడి సరఫరా చేస్తుంటే మనగొంతు విప్పామా? మన ప్రజలకు ఇనుప రజను కలసిన పప్పు ధాన్యాలు యిస్తుంటే మన గొంతు లేమైనట్లు ?

ధరలు, పన్నులు, వేతనాలు

కామ్రేడ్స్ ;

వినిమయ వస్తువుల ధరల పెరుగుదలకు కార్మికుల జీతాల పెరుగుదల అన్నిటిని మించి కారణమని ప్రభుత్వము, దాని సంస్థలు అనునిత్యం ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ధరల పెరుగుదల తర్వాత చాల ఆలస్యంగానే జీతాలు ఎలా పెరుగుతున్నాయో; జీవన ప్రమాణంకన్నా కార్మికుల నిజవేతనం ఎలా తక్కువగా వుందో మనం పదేపదే చెబుతున్నాము.

లోటుబడ్డెటులు అనే ప్రభుత్వ విధానం ఎలా ధరల పెరుగుదలకు కారణమో అవి నగ్నంగా రుజువు చేశాము. అయినా ధరలు పెరేగేందుకు వినిమయ వస్తువులపై ప్రభుత్వం

రోజు రోజుకు పెంచుతున్న పన్నులు ఎలా కారణమో కార్మికుల వర్గం యింకా అర్థం చేసుకోలేదు. కార్మికుల జీతాల గురించిన ప్రభుత్వ ప్రచారం తన వైఫల్యాలను కప్పిపుచ్చుకొని బాధ్యత నుండి తప్పించుకునేందుకు ప్రభుత్వం వేస్తున్న ఎత్తుగడ. కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా వినిమయదారులను నిలిపేకుట.

ఈ క్రింది అంకెలు గమనించండి. ఎక్సైజు మున్నగు పన్నులద్వారా ప్రభుత్వం ఎంత కాజేస్తోందో అర్థమౌతుంది. ఆ యా పరిశ్రమలోని మొత్తం వేతనాలను మించి గూడా ఈ పన్నులు విధిస్తున్నారు. ఉత్పత్తి విలువలో అతి చిన్నభాగం మాత్రమే కార్మికుల వేతనాలు కాగా, ఈ పన్నులు గణనీయంగా ధరల పెరుగుదలకు తోడ్పడుతున్నాయి.

కొన్ని పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి విలువకు సంబంధించి జీతాలు, పన్నులు (కోట్ల రూపాయలలో)

పరిశ్రమ	1972 లో ఉత్పత్తి విలువ అంచనా	1972 లో కార్మికుల జీతాల ద్రవ్యరూప విలువి	1972-73 ఎక్సైజు డ్యూటీ (బడ్డెటు వునరంచనా)	3 వ కాలం 2 వ కాలంలో శాతం	4 వ కాలం 2 వ కాలంలో శాతం
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
పంచదార	480.36	21.37	177.40	4.4	36.9
సిమెంటు	213.57	9.45	56.00	4.4	21.5
ఇనుము, పుక్కు	1096.26	119.05	158.90	10.9	14.5
చుట్టలు, సిగరెట్లు	324.82	10.23	152.00	3.1	49.9
అన్ని తరహాల బట్టలు	2299.16	304.38	319.43	13.2	13.9
ఇనుములేని లోహాలు	216.39	18.26	61.18	8.4	28.3

వస్తు విలువలో జీతాలు అతికొద్ది శాతంకాగా ప్రభుత్వ పన్నులు పంచదార పరిశ్రమలో 36.9 శాతం, సిమెంటులో 21.5 శాతం, చుట్టలు, సిగరెట్లు పరిశ్రమలో 49.9 శాతం వుంటున్నాయి.

నిరుద్యోగం

కాంగ్రెసు ప్రారంభించిన పెట్టుబడిదారీ విధానపు పూర్తి ఫలితాలను ప్రతినిత్యం పెగుతున్న నిరుద్యోగంద్వారా అనుభవిస్తున్నారు. నిరుద్యోగం కార్మికులను, విద్యావంతులను, ఎలా ముంచెత్తుతున్నదో ఎంప్లాయిమెంటుఎక్స్‌ప్లెంజీలు విడుదల చేస్తున్న అధికార లెక్కల ప్రకారమే ఇది సులభంగా గమనించవచ్చు. గ్రామీణ ప్రాంతంలో నిరుద్యోగం 3 కోట్లకు చేరినట్లు అంచనా. గ్రామీణ ప్రాంతాన్ని ఈ సంఖ్య దిక్కులేని వారి సాగరంగా తయారు చేస్తున్నది.

1961 లో రిజిస్టరైన నిరుద్యోగుల సంఖ్య 18 లక్షలు. అర్థిక వెనుకపట్టుబట్టే విధానం ప్రారంభమైన 1966 లో ఈ సంఖ్య 26 లక్షలు. 5 సంవత్సరాలలో 45 శాతం పెరుగుదల! 1969 లో 34 లక్షలు. మూడు సంవత్సరాలలో 30 శాతం పెరుగుదల! 1970 లో 40 లక్షలు అంటే సంవత్సరంలో 17 శాతం పెరుగుదల. 1971 నవంబరు నాటికి 50 లక్షలకు ఈ సంఖ్య చేరింది. సంవత్సరంలో 25 శాతం పెరుగుదల. 1972 జూన్ నాటికి 57 లక్షలకు, యిప్పటికి 68 లక్షలకు చేరింది.

విద్యావంతులైన నిరుద్యోగుల సంఖ్య 1971 జూన్ 1972

జూన్ ల మధ్య 20.53 లక్షలనుండి 26.12 లక్షలకు పెరిగింది. ఈ మధ్య జరిగిన అర్థిక సర్వే ప్రకారం పశ్చిమ బెంగాలులో 39.1 శాతం నిరుద్యోగం పెరిగింది. నిరుద్యోగుల సంఖ్య 4.48 లక్షలు. 1972 డిశంబరు నాటికి ఇతర అంచనాల ప్రకారం నిరుద్యోగులైన ఇంజనీర్ల సంఖ్య 49 వేలు. ఐ.టి.ఐ ప్యాసైన నిరుద్యోగ నిపుణుల సంఖ్య 1972 జూలై నాటికి లక్షా 12 వేలు.

విద్యావంతులైన మహిళా నిరుద్యోగుల సంఖ్య 1960 లో 54 వేలు కాగా 1964 నాటికి లక్షా 3 వేలకు 1968 నాటికి లక్షా 94 వేలకు పెరిగింది.

గత శతాబ్దపు బాధాకరమైన వాస్తవాలివి. ఈ పరిణామాల్లో పశ్చిమ బెంగాల్ కేరళ రాష్ట్రాలు మరింత దెబ్బ తిన్నాయి. 1970 నాటికి పశ్చిమ బెంగాలులో 45 వేలమంది విద్యావంతులైన మహిళా నిరుద్యోగులున్నారు. 1971 లో దేశ మంతటా రిజిస్టరైన నిరుద్యోగులలో 20 శాతం పశ్చిమబెంగాలు లోనే వున్నారు.

కేరళలో 10 లక్షలమంది నిరుద్యోగులున్నారని అంచనా. నాలవ ప్రణాళికల చివరకు ఆ రాష్ట్రంలో 900 మంది డాక్టర్లు 50 వేలమంది గ్రాడ్యుయేట్లు నిరుద్యోగులుగా వుంటారని అంచనా.

కార్మికవర్గంపైన, విద్యావంతులైన వారిపైన అవిఎలాంటి బాధాకరమైన భారాలను మోపుతున్నాయో ఈ సాధారణ అంకెలు పూర్తిగా వివరించవు. కొత్త ఉద్యోగాలు ఏర్పడడం లేదు సరిగదా వున్నవిగూడాపోయి వేలాదిమందిని వీధుల్లోకి నెడుతున్నకథ దీనివల్ల స్పష్టమవుతున్నది.

పారిశ్రామిక కేంద్రాలలో పరిస్థితి

పరిశ్రమలలో పనిజేసే కార్మికులు ఎనలేనియిబ్బందులకు గురౌతున్నారు. కన్ననూర్ జిల్లాలో బీడీ కార్మికులు, కోళ్ళం జిల్లాలో జీడిపప్పు పరిశ్రమల కార్మికులు వేలాదిగా వృత్తుల నుండి గెంటివేయబడుతున్నారు. కేరళలో పీచుకార్మికుల, దేశవ్యాపితంగా చేనేత కార్మికుల దుస్థితి అందరికీ తెలిసిందే. గ్రామీణ పారిశ్రామిక పథకంక్రింద ప్రారంభించిన పరిశ్రమలు మూలబడడం ప్రారంభమైంది.

ఇతర పారిశ్రామిక కేంద్రాలలో సహితం ఇదే పరిస్థితి సాగుతున్నది. పరిశ్రమలమూత, రిటైండ్ మెంట్, లాకౌట్ - ఇవీవృత్తి అవకాశాలపైన, కార్మికవర్గబ్రతుకులపైన సాగుతున్న తీవ్రమైన దాడికి సాధనాలు. ఈనాడు తన వృత్తులపై సాగు తున్న దాడి కార్మికవర్గం వినాడూ ఎరుగదు. అపూర్వమైన పరిస్థితి యిది. కార్మికవర్గ శ్రేణులలో చేరేందుకు వచ్చే యువ కులు ఇంతవరకు ఇంతటి అంధకార పరిస్థితులను ఎదుర్కోలేదు.

అవసరమైన అర్హతలున్నా; విస్తృతమైన ఈ నిరుద్యోగ దాడికి గురయ్యేవారు కార్మికుల, ఇతర పేదవారి బిడ్డలు.

1972 చివరకు 73 వేలమంది ఇంజనీరింగు పట్టభద్రులు నిరుద్యోగులుగా వున్నారని నిరుద్యోగ సమస్యపై వేసిన నిపుణుల సంఘ అధ్యక్షుడు శ్రీ భగవతి ఈ మధ్య చెప్పారు. ఇలా ఉద్యోగాలు కోరుతున్న వారిలో ఐదింటు రెండువంతుల మంది కుటుంబ ఆదాయాలు నెలకు రు 100 లకు లోపే; 100-200 వరకు ఆదాయం వచ్చే కుటుంబాలనుండి 30 శాతం వున్నారు.

ఇది తాత్కాలిక లక్షణం కాదు

నిరుద్యోగం పెరుగుదల అనేది తాత్కాలిక లక్షణం కాదు. కాంగ్రెసుపాలన కొనసాగినంతకాలం మరింత వేగంగా పరిస్థితులు క్షీణించడం కొనసాగుతూనే వుంటుంది. కార్మిక వర్గము, ట్రేడ్ యూనియన్ వుద్యమం ఈ విషయాన్ని గ్రహించాలి.

కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం నిర్వహించే ప్రతి పంచవర్ష ప్రణాళికతోను నిరుద్యోగం పెరుగుదల యాదృచ్ఛికంగా జరుగుతున్నది కాదు. మొదటి ప్రణాళిక చివరికి మిగిలిపోయిన నిరుద్యోగులు 53 లక్షలు. 1969 నాటికి ఈ సంఖ్య 126 లక్షలకు (ఇది చాల తక్కువ అంచనా) చేరింది. మొత్తం గ్రామీణ పట్టణ నిరుద్యోగం 4 కోట్లు అతికొద్దిగా పెట్టుకున్న లక్ష్యాలను గూడ సాధించడంలో పూర్తిగా విఫలం చెందుతున్నారు. ఫలితంగా వుద్యోగావకాశాల పెరుగుదల అతికొద్దిగా వుంది. అందువల్ల కార్మికవర్గం, మధ్యతరగతివారు, గ్రామీణ పేదలు నిరుద్యోగం వాతబడుతున్నారు. ఇదీ పెట్టుబడిదారీ మార్గం పేదలకు ఇచ్చిన బాధాకరమైన ప్రగతి!

ప్రభుత్వ రంగంలో 3 శాతం; ప్రైవేటు రంగంలో 1/3 శాతం మాత్రమే యీ మధ్యకాలంలో ఉద్యోగవసతులు

పెరుగుతుంటే, ఉద్యోగవసతుల పెరుగుదలకు అవకాశమేది? పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభ ఫలితంగా కొన్ని రంగాలలో మొత్తం వుద్యోగాల సంఖ్య తగ్గుతుంటే కార్మికులకు కొత్త అవకాశాలు ఎక్కడనుండి వస్తాయి?

ఐదవ ప్రణాళిక దృక్పథం గురించి విపరీతమైన ప్రచారం జరుగుతోంది. డబ్బుఖర్చుతో చెలగాటమాడుతున్నది. అయితే అది పరిస్థితిని మెరుగుపరచదు సరికదా మరింత తీవ్రతరంచేస్తుంది. నిర్మాణయుత పరిశ్రమలలో నిరుద్యోగం మరింత ఎక్కువౌతుందని వారు వాదనాం చేస్తున్నారు. ఐదవ ప్రణాళికలో యిలా చెప్పబడివుంది. "ఐదవ ప్రణాళికకాలంలో పెరుగుదల వేతన, వృత్తి అవకాశాలు శ్రామిక శక్తి పెరుగుదలతో పోలిస్తే చాల తక్కువగా వుంటుంది."

గ్రామీణ నిరుద్యోగం విషయంలోను విద్యావంతులైన నిరుద్యోగుల విషయంలోను విపరీతమైన మొత్తాలను ఖర్చు పెట్టగలమనే ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలు నిరుద్యోగులలో ఆశలు రేకెత్తించేందుకు చేసే ప్రకటనలు మాత్రమే. కొద్దిపాటి నివారణ చూపి, మొత్తం సమస్యను హాస్య భరితం చేయాలని వారి ప్రయత్నం.

ఉద్యోగ వసతులపై ప్రభుత్వ దాడి

ప్రభుత్వం నిరుద్యోగాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు తాను కొన్ని చర్యలు తీసుకుంటున్నట్లు ప్రకటిస్తున్నది ఒకవైపు. రెండోవైపున ఆధునికీకరణ పేరుతో కార్మికులను తొలగించేందుకుపాత కార్మికులను రిటైండ్ చేసేందుకు జౌళి, జనపనార శ్రామికవేత్తలకు అర్థిక సహకారం యిస్తున్నది. అధునాతన స్వయంచలన యంత్రాలను ఉద్దేశపూర్వకంగా నెలకొల్పడం ద్వారా కొన్ని పరిశ్రమలలో ఉద్యోగవసతుల పెరుగుదలకు గల అవకాశాలను, తద్వారా వుద్యోగాలను తగ్గిస్తున్నది.

ఇప్పటికీ 180 కంప్యూటర్లు దేశంలో వుపయోగిస్తున్నారు. ఇందులో 76 ప్రయివేటుపరిశ్రమలుఉపయోగిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వ ఏజన్సీలు 61 వరకు ఉపయోగిస్తున్నాయి.

దేశంలో కంప్యూటర్ అవసరాలలో "స్వయం సమృద్ధి" సాధించేందుకు ఎలక్ట్రానిక్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా ఒక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించినదని తన ఆమోదాన్ని వ్యక్తీకరిస్తూ శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ నవంబరు 3 వ వారంలో రాజ్యసభలో చెప్పింది. స్వయం సమృద్ధి అంటే అర్థమేమిటి? ఎలక్ట్రానిక్ కమిషన్ విశ్లేషణ గ్రూపుకు చెందిన సమాచార డైరెక్టర్ మాటల ప్రకారం సంవత్సరానికి 260 కంప్యూటర్లకుడిమాండ్ వుంటుంది. ఆ డిమాండ్ తీర్చేందుకు రానున్న ఐదు సంవత్సరాలలో 1300 కంప్యూటర్లు దేశం తయారుచేయాలి. పథకం ప్రకారం సాగుతున్న ఈ కంప్యూటర్ల దాడిముందు మధ్య తరగతి వారికి ఉద్యోగ అవకాశాలంటూ వుంటాయా?

ఈ దారుణ వినాశకర విధానాన్ని కార్మికులు - ఉద్యోగులు ఎదుర్కొనాలి. ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ ప్రవాహం నుండి దూరంగా యింతవరకు వుంటుండిన ఉద్యోగులు ప్రభుత్వ విధానంలోని తప్పుడు తడకలను గమనించాలి. ఆటోమేషన్ వుద్యమంవల్ల రానున్న భయంకర ప్రమాదాన్ని గమనించాలి.

మహానీతి ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KV01A103
పుస్తకం పేరు	కాశీకాండ
తారీఖు	23-8-23
మొదటి అడ్డు	NO
మొదటి అడ్డు	NO
మొదటి పేజీలు	9
పెద్ద పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	SY01A
పేజీలు విడదీసినది	SY01A
స్కాన్ చేసినది	Nandini
పరీక్ష చేసినది	pragathi
పేజీలు పరిశీలించినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	Bad